

מכון "הלכות שבת השנתית" – ללימוד כל אורח "הלכות שבת" במעגל כל שבתות השנה שעל ידיו "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א" אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת



אמר רחבי"א אמר רבי יוחנן כל החשמו שבת נהלכנו אפילו עובד עבודה זרה נדור אנוש מוחלין לו הלכות שבת השנתית לימוד שולחן ערוך הלכות שבת לכל שבתות השנה – עמוד אחד ליום חיובא ומיא לדווש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבוד עליהם לפחות פעם אחת בשנה. (ספר חסידים)

קודם הלימוד יאמרו: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי דיעת התורה. ונהיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים ויהודנה"י על ידי הנעלים בדיחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישכאל.

סדר הלימוד לשבת פ' כי תבוא

המשך סימן שלב – שלא לילד הבהמה בשבת

ב. אין מפרססין לבהמה גדלי מכה ולא סכין אותה בשמן והני מילי בגמר מכה דליכא אלא משום תענוג אבל בתחלת מכה דאיכא צערא שרי:

ג. אם אכלה כרשינין הרבה ומצטערת יכול להריצה בחצר כדי שתיגע ותתרפא:

ד. אם אחזה דם יכול להעמידה במים כדי שתצטנן ואם הוא ספק שאם לא יקינו לה דם תמות מותר לומר לאינו יהודי להקזיז:

סימן שלג – שלא לפנות אוצר בשבת, וכו' סעיפים

א. אוצר של תבואה או של כרי יין אף על פי שמותר להסתפק ממנו אסור להתחיל בו לפנותו אלא לרבר מצוה כגון שפינהו להכנסת אורחים או לקבוע בו בית המדרש וכיצד מפנהו אם היה האוצר גדול מפנה ממנו חמש קופות (שבכל קופה שלש סאים) (הגהות מרדכי ורי"ן פרק מפנין) לא היה בו אלא חמש קופות מפנה מהם ארבע קופות אבל כולו לא יפנה שמא יבא להשוות גומות. הגה: וכל שבות שהתירו משום צורך מצוה מותר גם כן לצורך אורחים ולא מקרי אורחים אלא שנתארחו אצלו בביתו או שזימן אורחים שנתארחו אצל אחרים (תרומת הדשן סימן ע"ב) אבל כשזימן חבירו לסעוד אצלו לא מקרי אורחים ואינה סעודת מצוה רק סעודת רשות (בית יוסף):

ב. כשמפנה אלו ארבעה או חמשה קופות לא יחלקם בקופות קטנות להולכיהם בהרבה פעמים כדי להקל המשאוי מפני שמרבה בהילוך ואוושא מלתא טפי:

ג. אלו ד' או ה' קופות שמפנה היינו לאורח אחד ואם באו לו הרבה מפנה כשיעור הזה לכל אורח ואורח ובלבד שלא יפנה אחד לכולם דאיכא טרחא יתירה אלא כל אחד יפנה לעצמו או אחר יפנה בעדו. הגה: חביות של יין שהובאו על עגלה אסור להורידן בשבת אם לא לכבוד אורחים או לצורך מצוה דהוי כמפנה האוצר (אור זרוע):

סימן שלד – דיני דליקה בשבת, וכו' כ"ז סעיפים

א. נפלה דליקה בשבת אם הוא בלילה קודם סעודה יכול להציל כדי מזון שלש סעודות הראוי לאדם לאדם והראוי לבהמה לבהמה ובשחרית מזון שתי סעודות ובמנחה מזון סעודה אחת ודוקא בני הבית שהדליקה בו לא יצילו יותר משום דאיכא למיחש שמתוך שטרודים בהצלה ישכחו השבת ויכבו אבל בתים הקרובים ויראים שתגיע להם הדליקה יכולים להציל כל מה שירצו:

ב. (ו)יש מתירים לטלטל מעות ודברים המוקצים כדי להצילם מפני הדליקה או מאנסים הבאים לגזלם דבמקום פסידא אין לחוש לאיסור מוקצה ויש אוסרים ואפילו לומר לעכו"ם לטלטל סחורה הנפסדת מחמת גשמים יש מי שאוסר (ועיין לעיל סימן ש"ז סעיף י"ט):

ג. הציל פת נקיה לא יציל פת הדראה (פירוש פת שניטל הדרה דהיינו פת סובין) אבל איפכא שרי:

ד. מצילין מיום הכיפורים לשבת אבל לא משבת ליום הכיפורים ויום טוב ולא לשבת הבאה אבל מיום הכיפורים למוצאי יום הכיפורים מצילים מזון סעודה אחת:

ה. מצילין לחולה ולזקן ולרעבתן כבינוני:

ו. הא דאין מצילין אלא מזון שלש סעודות היינו דוקא בשני כלים אבל בכלי אחד מצילין אפילו יש בו מאה סעודות ואפילו פירש טליתו וקיפל והביא לתוכו וחזר וקיפל והביא לתוכו מותר כיון שמוציא הכל בפעם אחת:

ז. מותר להציל כלי תשמישו הצריכים לו לאותו היום כגון כוסות וקיתונות:

ח. ולובש כל מה שיכול ללבוש ומוציא ופושט וחוזר ולובש ומוציא ופושט ויש מי שאומר שאינו לובש ומוציא אלא פעם אחת בלבד:

ט. ואומר לאחרים בואו והצילו לכם כל אחד מזון שלש סעודות ויכולים ללבוש כל מה

שיוכלו ללבוש אם רוצים זוכים בו מן ההפקר כיון שאמר הצילו לכם ואם אינם רוצים לזכות אלא רוצים להחזירו לקבל שכר על הצלתם הרשות בידם ולא הוי שכר שבת:

י. כל הצלה שאמרנו אינה אלא לחצר אחרת המעורבת אבל לא לשאינה מעורבת. הגה: ויש מקילין אף לשאינה מעורבת (סמ"ג והגהות מרדכי):

יא. יש אומרים דכל הצלה שאמרנו היא לחצר ומכזי הסמוכים לרשות הרבים וגם אינם מקורים דדמי לרשות הרבים ומשום דמו לרשו הרבים ומשום הכי אין מתירין להציל אלא מזון שלש סעודות וכלים הצריכים אבל לבית אחר שעירב עמו יכול להוציא כל מה שירצה ואף לחצר לא אמרו אלא לחצר חבירו אבל לחצר שלו שאינה צריכה עירוב יכול להוציא כל מה שירצה ויש אומרים שאין חילוק:

יב. כל כתבי הקדש מצילין האינדא מפני הדליקה וקורין בהם אפילו כתובים בכל לשון ואפילו כתובים בסם ובסיקרא (פירוש מיני צבעונים) ובכל דבר וכן מטבע ברכות שטבעו חכמים מצילין אותם מן הדליקה ומכל מקום התורפה (פירוש מקום מגולה והפקר) וכן תרגום שכתבו עברי כגון יגר שהדווא וכדנא תימרון להון ועברי שכתבו תרגום או בלשון אחר שאותו העם בקיאים בו וכן ספר תורה שיש בו ללקט פ"ה אותיות מתוך תיבות שלמות או שיש בו אזכרה מצילין אותה:

יג. יש מי שאומר דמגלת אסתר הואיל ואין בה אזכרות אם אינה כתובה כמשפטה אשורית על העור ובדיו אין בה קדושה להצילה מפני הדליקה:

יד. הקמיעין שיש בהם פסוקים אין מצילים אותם מפני הדליקה ויש אומרים שמצילין:



הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות שבת מוחלק ל' סעיפים שבתות השנה. עמוד אחד ליום. כף יגמור כל הלכות שבת במעגל כל שבתות השנה. ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא יפרסם בפתי גנסיות ובפתי מדרשות. ובשמחות. ויזכה החברים וידידים. יזכות את הרבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה' לשמה! וכף המזכה את הרבים גליון נ' – שבת פרשת כי תבוא [50] זוכה לפנים צדיקים!

